Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 1000 Lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 105

2 MAYIS 1991

SAVOK _ MELİH41

UTANMAZ ADAM

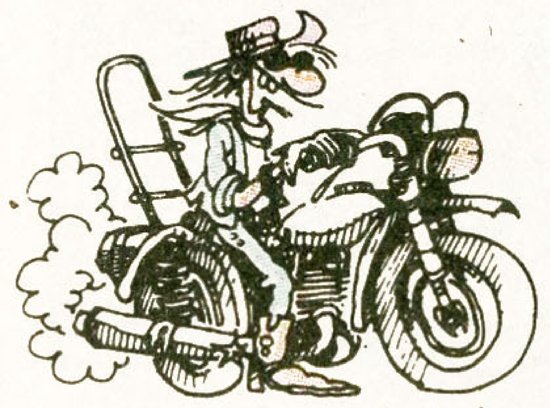

YAVUZ TARAN'DAN 7. VİTES

SONER GÜNDAY'DAN SITKI SEDAT

ŞEVKET YALAZ'DAN TOMBALACI

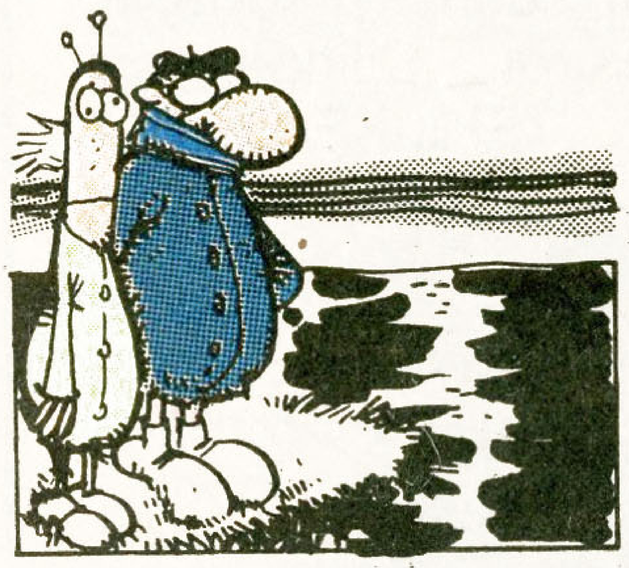

OKY'DEN DENEY

TEKİN ARAL'DAN Dıgıl'CA

ŞEVKET YALAZ

GÜRCAN GÜRSEL

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

MURAT ALPAY • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • İBRAHİM SARI • ERHAN BAŞKURT • SUAT ÖZKAN • SEFA SOFUOĞLU • LEVEND ÇANGA

Dıgıl'ın Albümünden

HAYATI BULMACA ADAM

● Okulu bitirmek bulmaca... İş bulmak bulmaca... İş bulsan bile girmek bulmaca... Evlenmek ayrı bir bulmaca... İlerliyoruz girişi – çıkışı belli olmayan bir labirent içinde...

Dıgıl

sunacağım diyor ve qururla sunuyor...

SUAT GÖNÜLAY
YAZDI – ÇİZDİ

HERKEZİN NERMİN

Bu kaç hafta süreceği meçhul çizgi roman için Cihangir iki ay trafiğe kapatıldı ve yüzlerce hayat kadını, iki bin pezevenk, onsekiz eşcinsel rol aldı.... Toplam maliyetiyle şimdiye kadar yapılmış en masraflı roman olan "Herkesin Nermin." yapımcı Oğuz Aral'a iki milyon Şiling'e patladı... Fakat kime neye bu özlem bilinmiyor...

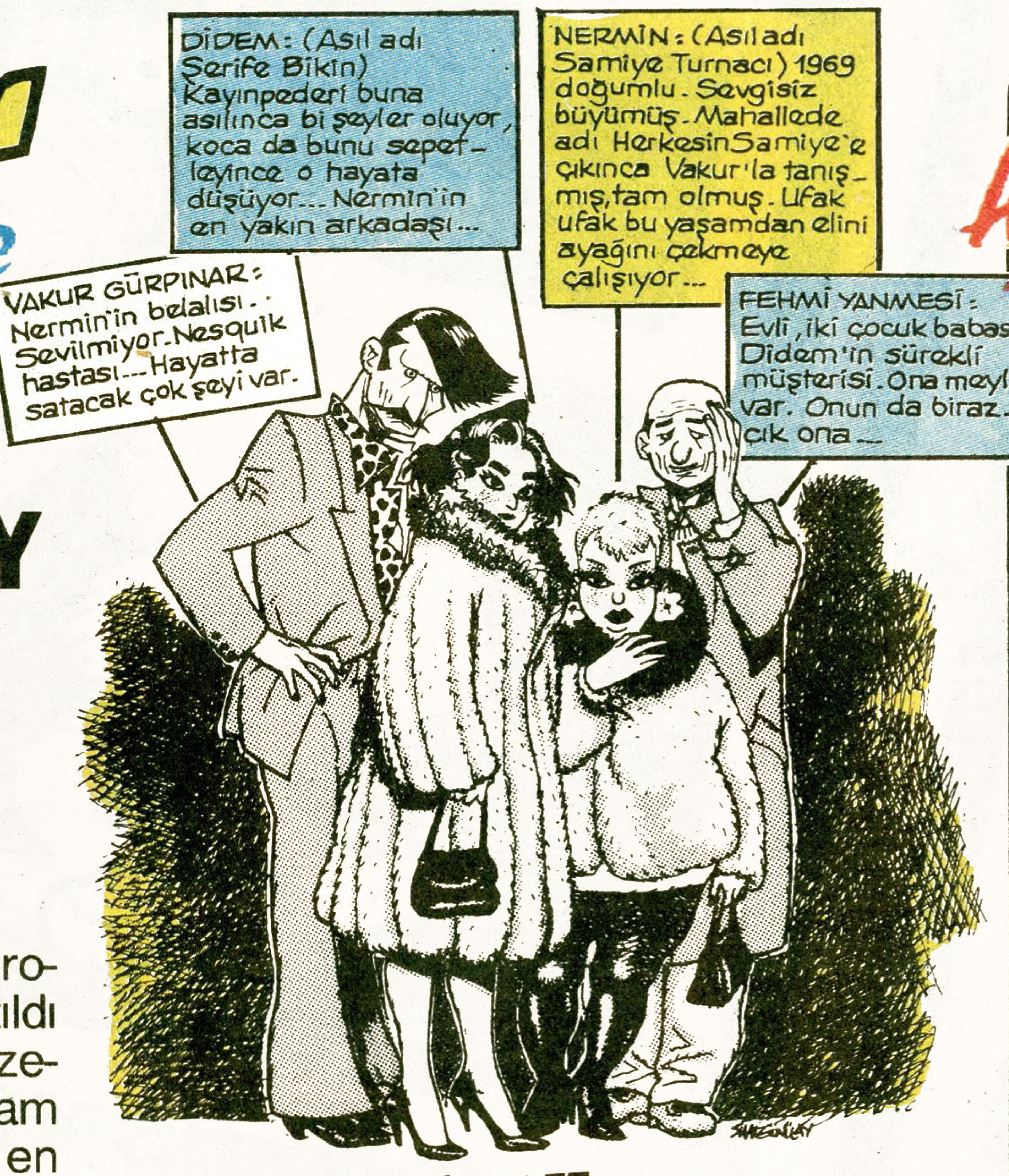

TAMTAMINA BİNBİR ADET MESAJLA DOLU BU MUHTEŞEM ŞEY...

Haftaya Başlıyor!..

AYRICA TEHLİKE-İ REFİK

Yıl 1949 İstanbul... Dünya ve dolayısıyla İstanbul tehlikede... Siz bilmezsiniz o yıllarda öōle James Bond, Süpermen falan yoktu... Bi tane vardı o da Necipoğlu Refik... Garibim kısıtlı olanaklarıyla habire dünyayı kurtarır, kötülüklerle savaşırdı... Dilinden şu laf hiç düşmezdi: "TEHLİKE BENİM İŞİM"

SİLAHI VE TAMBURU ELİNDEN DÜŞMEYEN BU SERGÜZEŞTİN FEVKÂLADE MACARALARI HAFTAYA BU MECMUA DA NEŞREDİLECEKTİR EFENDİM...

Dıgıl
YIL: 2 Sayı: 105
2 MAYIS 1991 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 18. 200, 6 AYLIK: 36. 400, 12 AYLIK:72. 800, TEL: 550 25 04- 6 HAT

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

HASAN'IN ÇİLESİ

HASAN çok eski arkadaşımdır. Ama pek sık görüşmeyiz. Hasan'la. Daha doğrusu görüşemeyiz. Benim işlerim başımdan aşkındır. Hasan'ın ise hem işleri hem de karısı başından aşkındır. Sağolsun Hasan'ın karısı Hasan'a soluk aldırmaz. Bu yüzden de Hasan devamlı şnorkerle gezer. İşin şakası bir yana karısı üzerinize afiyet biraz kıskançtır. Hasan'ı tedavüle çıkarmamasının, pek ortalıklarda dolaştırmamasının nedeni aslında budur. En büyük dileği Hasan iki gözünün kör olup, etrafı görmemesidir. Zira, "İki gözün kör olsun inşallah" diye bunu sık sık söyler. Gittikleri her yerde gözü kulağı Hasan'ın üstündedir. Oysa gariban Hasan'ın o taraklarda zerrece bezi yoktur ama, bunu karısına bir türlü anlatamaz.

Yaz tatillerinde gittikleri seyahatlerden, Hasan kadınlara kızlara bakıyor diye yarıda döndükleri, sinemalardan filmdeki kadınlar dekolte diye gene yarıda çıktıkları çok olmuştur.

İlk kavgayı ise evlendikleri gün nikâh dairesinde, Hasan'ın bayan olan nikâh memuruna yan gözle baktığı gerekçesiyle etmişlerdi.

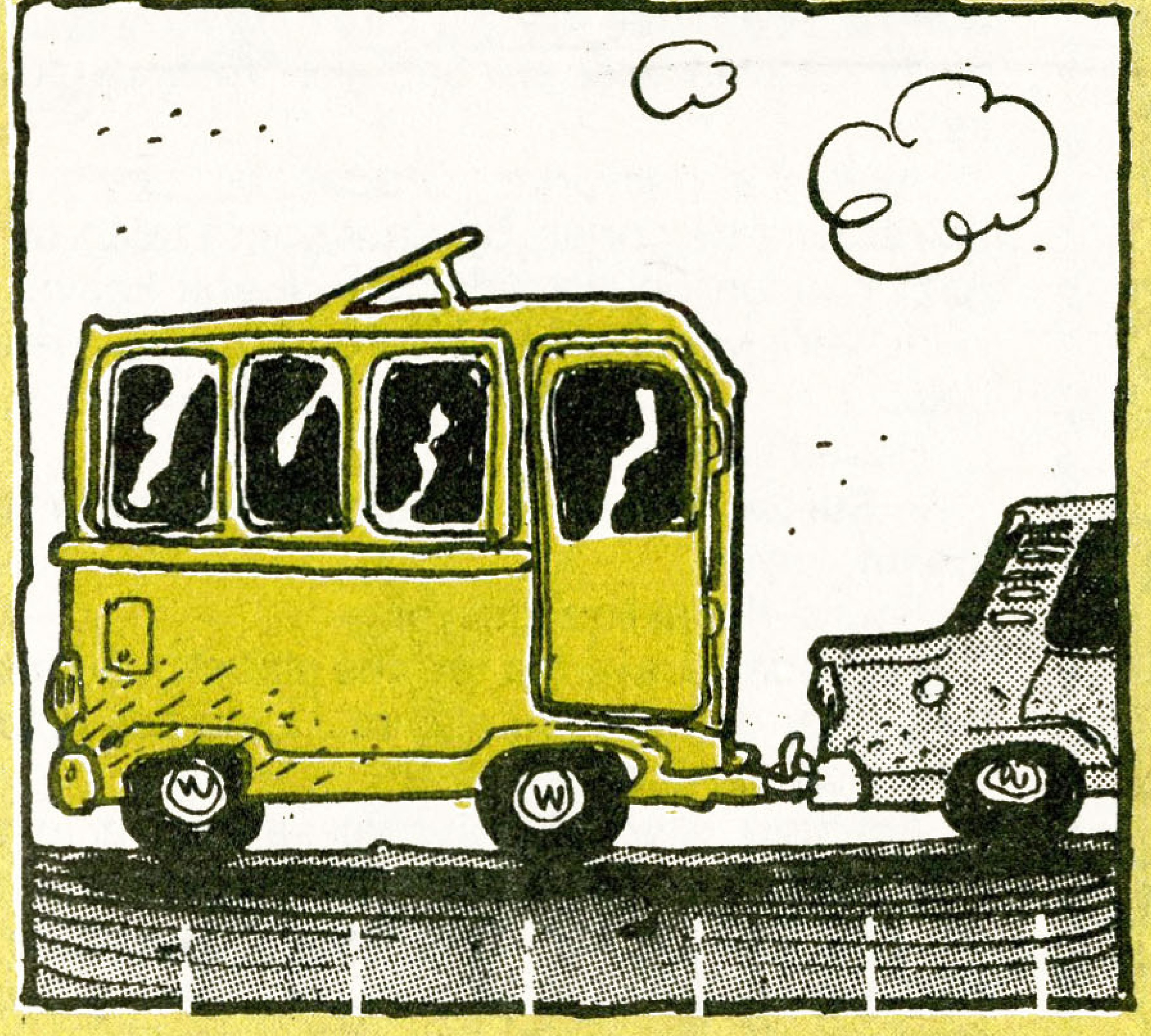

Şimdi gelelim geçtiğimiz günler olan olaya. Hasan'ın Almanya'da çalışmakta olan kardeşi Erdoğan geçtiğimiz yıl kesin dönüş yapıyor. Gelirken de satmak üzere bir Karavan getiriyor. Hani şu arabanın arkasına bağlanıp tatile gidilen... İçinde yatıp kalkılan, mutfağı falan olan vagon gibi şeylerden...

Hasan karavanı çok beğeniyor. **"Kardeşimle nasıl olsa anlaşırız"** deyip kendi almaya karar veriyor. Bu karavan dalgası zaten öteden beri düşlediği bir şey. Durumu karısına açıyor. Karısı önceleri karşı çıkar gibi oluyor ama, daha sonra **"Tatile bununla çıkar, öyle otellere, üstsüz turistlerin olduğu tatil köylerine gitmekten kurtuluruz"** diye düşünmüş olacak, razı oluyor. Ve Hasan'ın kardeşiyle pazarlığa oturup karavanı alıyorlar. Gidip muamelelerini falan yapıyorlar. Sonra da başlıyorlar karavanın içini halılarla, minderlerle döşemeye. İçinde zaten birçok şey var ama, tam ev gibi, daha bir güzel yapıyorlar karavanı.

Bir hafta sonra da, Hasan müdürlük yaptığı şirketten yıllık iznini alıyor. Karavanı arabanın arkasına takıp karı koca bir de 12 yaşındaki çocukları, tatile çıkıyorlar.

Hasan, yıllarca karısının yüzünden şöyle ağız

DEVAMI 4. SAYFA'DA

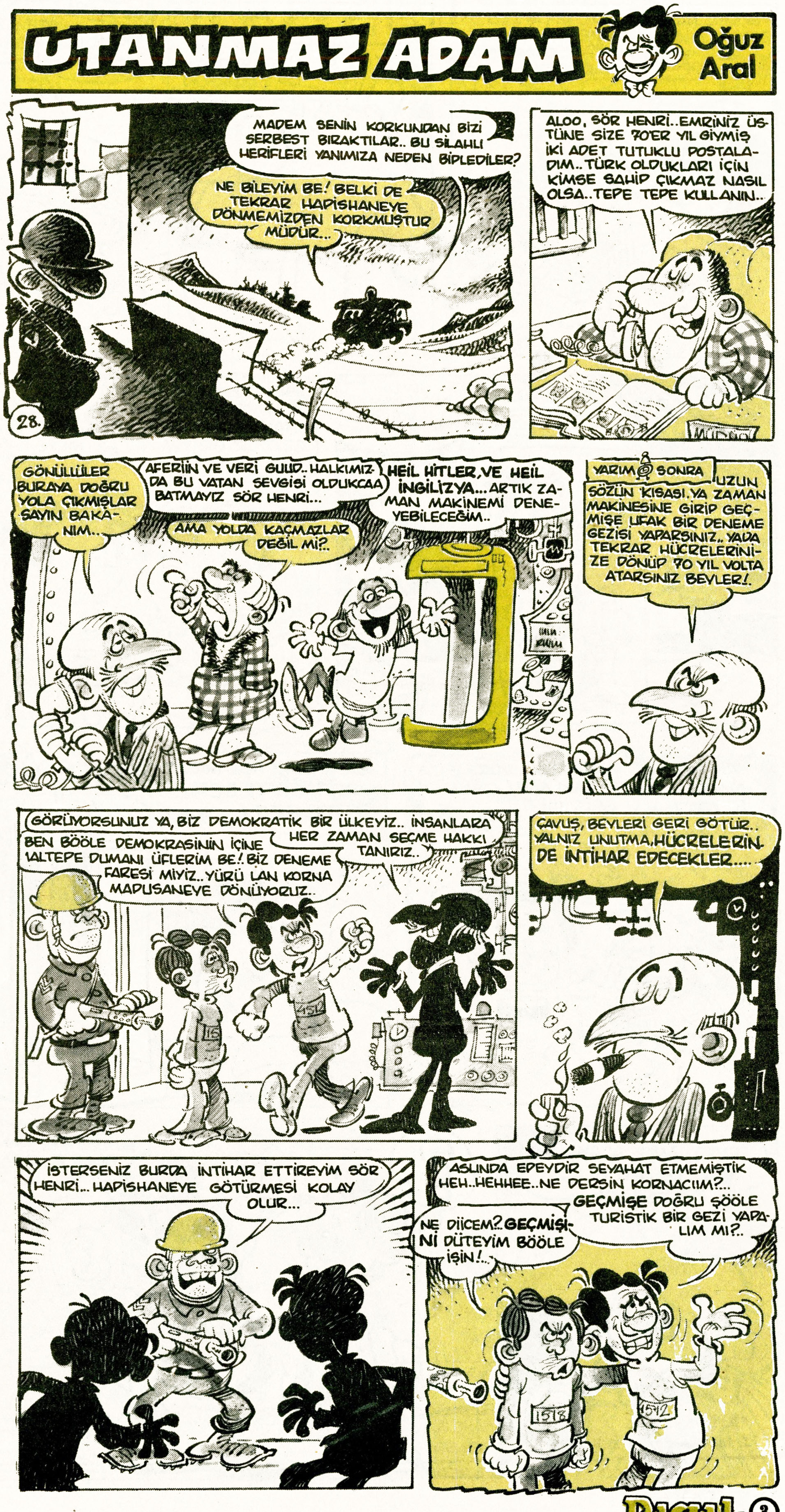

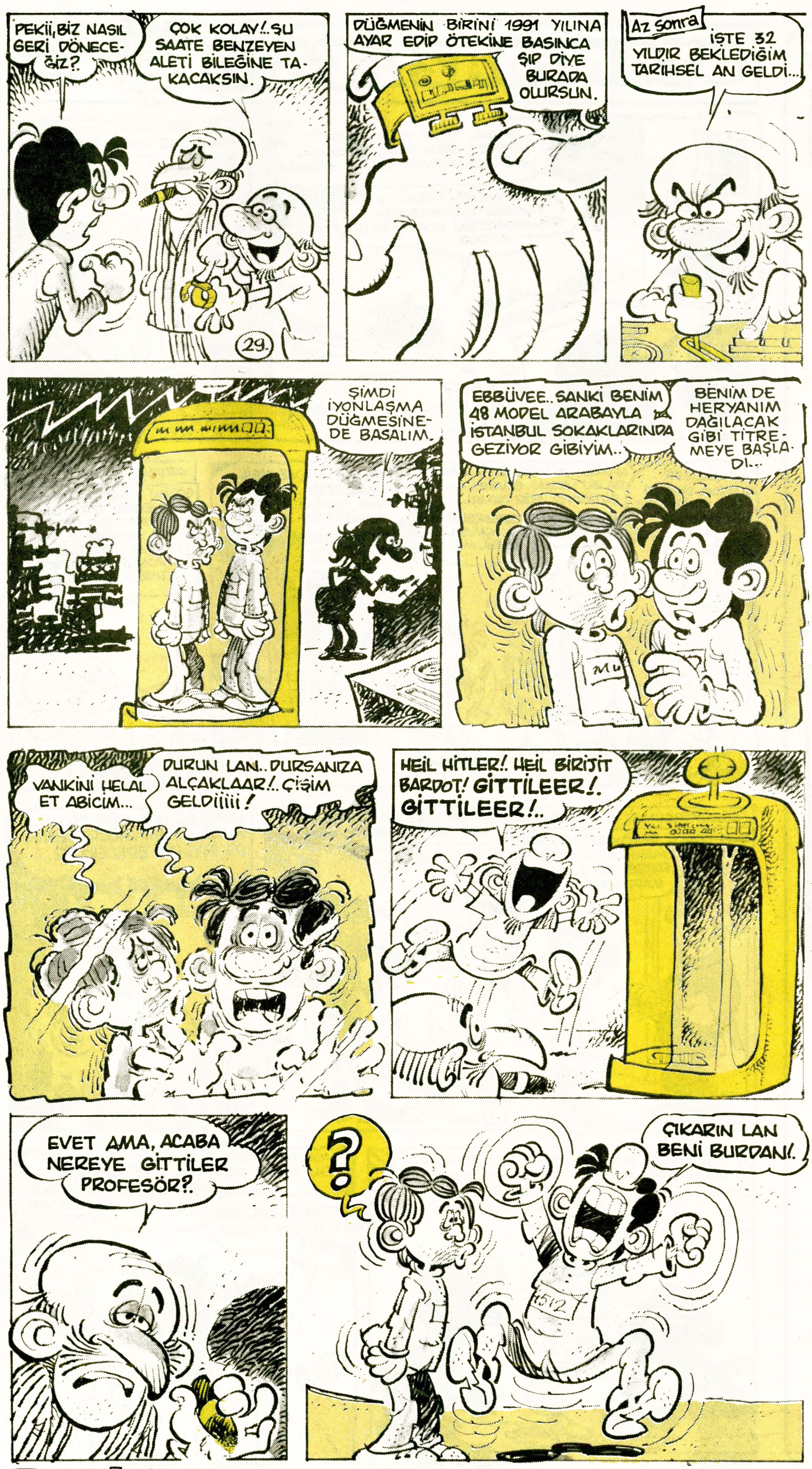

3. SAYFA'DAN DEVAM

tadıyla bir tatil yapamamış...

– Güney'e gidelim, diyor karısına. **Bodrum, Marmaris şahanedir şimdi.**

– Oraları çok kalabalıktır, turist kaynıyordur. Şöyle Ayvalık taraflarına, tenha, sakin bir yerlere gidelim, diyor karısı.

Ve Ayvalık'a doğru yola koyuluyorlar. Ayvalık sahillerine geliyorlar. Ana baba günü. Gerçi karavanı çekecek güzel yerler buluyorlar ama, kadını kızı bol olduğundan Hasan'ın karısı oralarda konaklamalarına bir türlü razı olmuyor. Dönüyorlar dolaşıyorlar, bir başka yer buluyorlar. Çok da güzel, püfür püfür bir deniz kenarı. Hasan'ın karısı bakıyor, kendilerininki gibi bir sürü karavan daha var. Hemen hemen hepsi de yabancı. Kadın, kız da var ama, önceki yerler kadar çok değil. Zaten hava da kararmak üzere, razı oluyor. Karavanı bulabildikleri en tenha yere çekiyorlar. Yanlarında bir iki karavan daha var.

Ertesi sabah Hasan arabayı karavandan ayırıyor. Karısı ile çocuğu karavanda bırakıp Ayvalık'a alışverişe gidiyor. İki üç günde bir de gerektikçe Ayvalık'a iniyor.

Gayet güzel günler geçiriyorlar. Deniz, güneş, şahane tabiat. Hasan'ın karısı son derece keyifleniyor bu karavan işinden. Balık bile tutup, mangalda pişiriyorlar. Tabii bunlar olurken karısının iki değil dört gözü Hasan'ın üstünde. Diğer karavanlara kafasını bile çevirtmiyor Hasan'ın. Denize girerken de herkesin girdiği yere değil, hep ilerlerde bir yerlere gidiyorlar.

Uzatmayalım, on gün kalıyorlar orada. Dönüş günü gelip çatıyor. O gün de denize falan giriyorlar bir güzel. Sonra Hasan'ın karısı ortalığı toplamaya başlıyor. O iş de bitiyor. Karavanın kapılarını kilitliyorlar. Sonra hep birlikte gidip az ilerdeki arabaya oturuyorlar. Hasan geri geri geliyor. Arabadan iniyor... Biraz uğraştıktan sonra da karavanı arabaya bağlıyor. Yola koyuluyorlar.

Ayvalık'a geliyorlar. Oradan bir şeyler alıp tekrar yola çıkıyorlar. Bir saat sonra falan bir kır gazinosunun önüne geliyorlar. İçersi kadınlı erkekli, yerli yabancı mola veren bir sürü insanla dolu.

Hasan'ın karısı:

– Şurda durup, arabanın içinde birer çay içelim, diyor...

Sonra da aklına geliyor...

- Arkada karavanda termos olacak... Şu anahtarları ver de termosu alayım... İçine çay doldurtur yolda da içeriz.

Anahtarı alıyor. Karavanın kapısını açıp termosu almak üzere aşağı iniyor. Kapıya anahtarı sokuyor. Bakıyor kapı açık zaten... **"Herhalde iyi kilitleyemedik"** diye düşünüyor. İçeri giriyor... Girmesi ile de etrafı inim inim inleten çığlığı basması bir oluyor...

İçerde sarışın bir turist kız var. Koltuğa uzanmış uyuyor. Üzerinde de hiçbir şey yok...

Anadan üryan yani.

– Bana bunu da mı yapacaktın Hasaan!...

Diye narayı patlatıp kadın fırlıyor dışarı. Sonra ne olduğunu anlamayıp merakla arabadan fırlayan Hasan'ın çöküyor başına... Ve Allah ne verdiyse, eline ne geçirdiyse girişiyor Hasan'a.

Bir yandan da bir yırtınırcasına bağırıyor.

– Bunca yıl yaptıkların yetmiyormuş gibi, şimdi de eve elin gavur karısını götürmeye kalkarsın ha... Ben zaten senin oralarda birileriyle işi pişirdiğini anlamıştım!...

Ve hâlâ durumdan bir şey anlamayan Hasan'a tekme tokat giriyorlar. Hasan'ı karısının elinden alıyorlar.

Mesele de o arada anlaşılıyor zaten.

Bizim Hasan, yola çıkarlarken **kendi karavanı diye arabaya kendilerininkine çok benzeyen yandaki karavanı bağlamış.** İçindeki kız ise dumanı biraz fazla kaçırdığından oraya gelene kadar uyanmayıp, durumu farketmemiş.

Tekin Aral

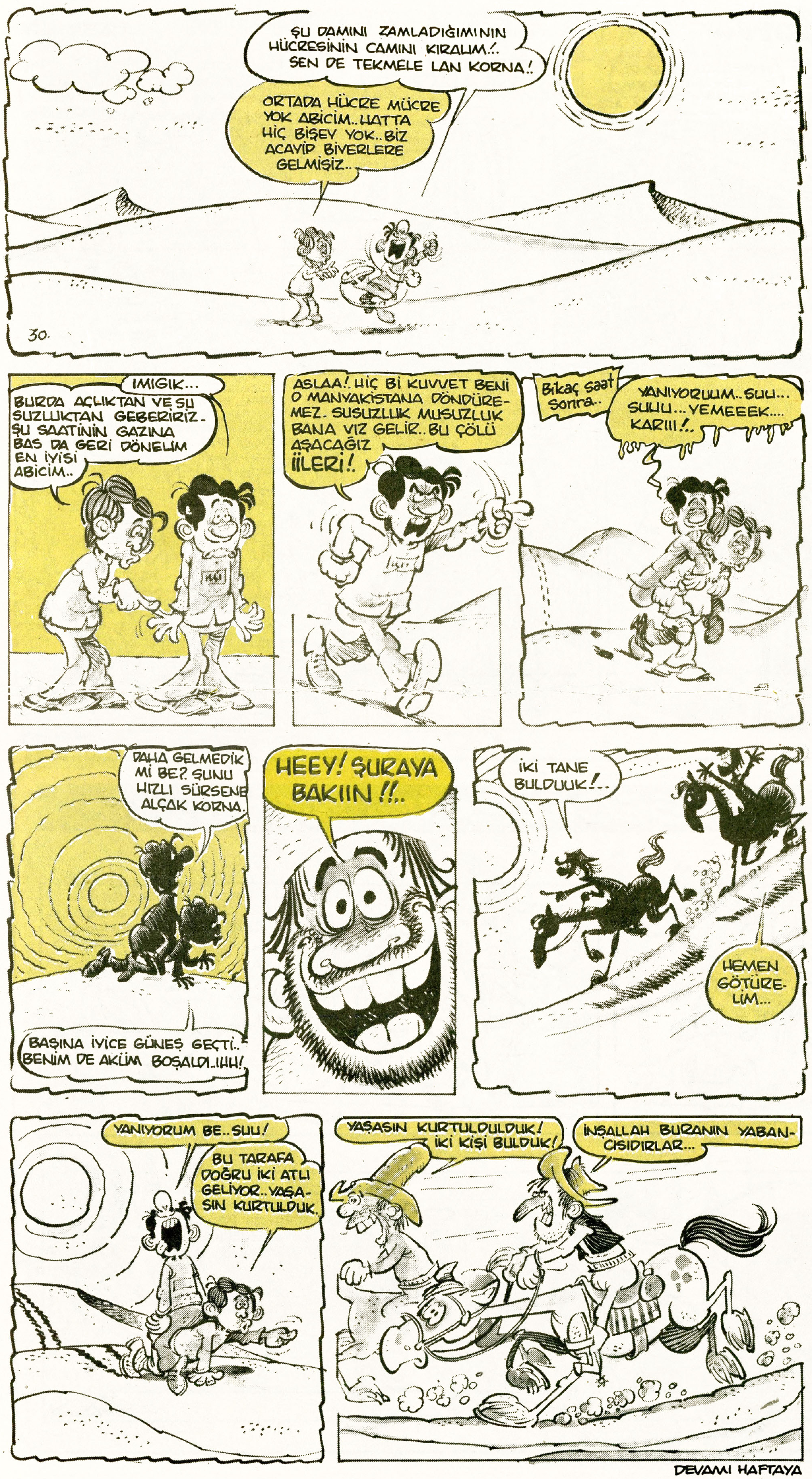

Erdoğan Oğultekin

ALLAH RAZI OLSUN...

● MURAT ALPAY

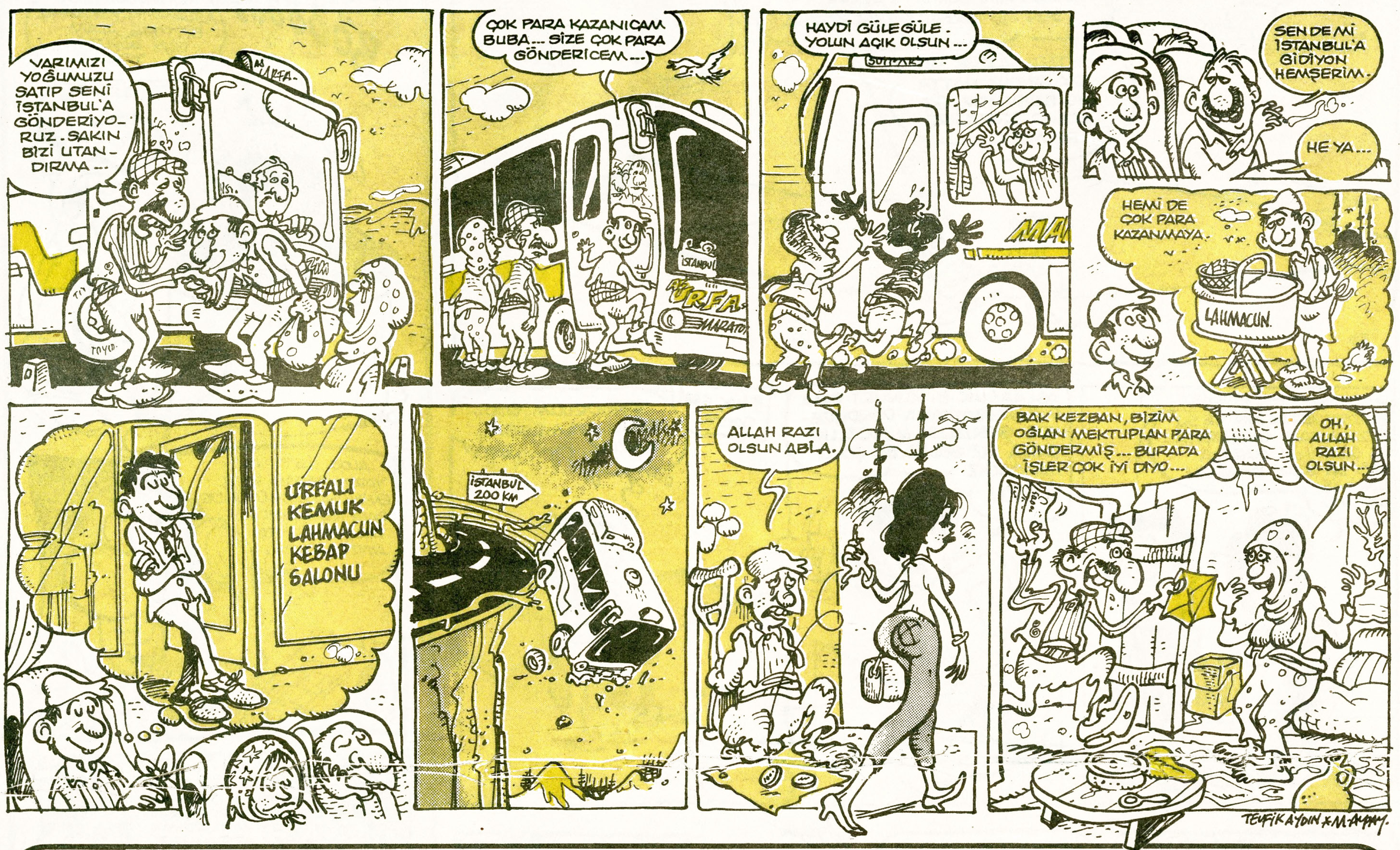

Erhan BAŞKURT

GECELERİN ARİFİ

● Feetbaazsız gee-ce-ler Yaata-bilmirem...

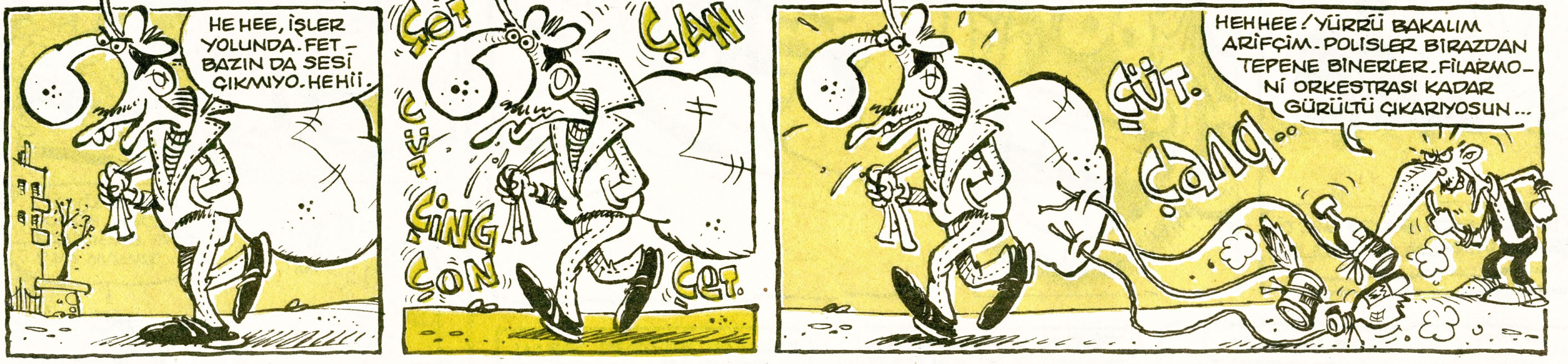

● Tuhh!... Adi herif...

DEVAMI ARKA SAYFADA

EVET. HEPSİ HEPSİ SADECE BU. BİR SÖRF VE BİR PARÇA DENİZ... RÜZGAR ZATEN YÜREĞİNDE ESER. ÇÜNKÜ GİTMEK İSTİYOR-SUNDUR...
HADİ YAPMA AMA SİL ŞU GÖZYAŞLARINI VE BANA SON BİR KEZ SIMSIKI SARIL. HADİ...
DOSTUM BENİM!
EHEHE EKEKE
HADİ, BİN...
HOŞÇAKAL...
GÜLEGÜLE SAKIN BİZİ UNUTMA...
GÜLEGÜLE...YOLUN AÇIK OLSUN...
Bu bölümün Sonu
SONER GÜNDAY 27 NİSAN 1991

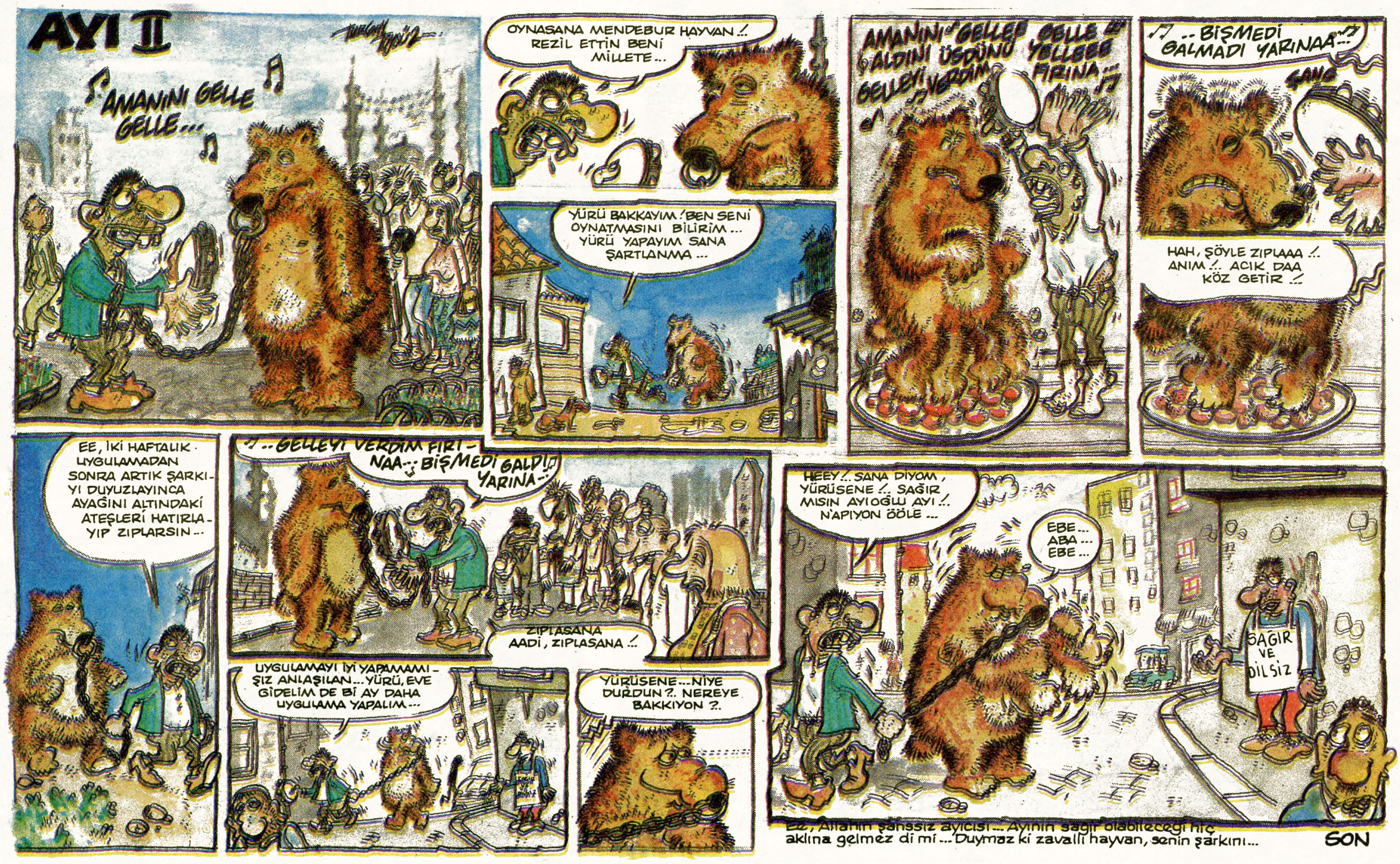
AYI II
AMANINI GELLE GELLE...
OYNASANA MENDEBUR HAYVAN!. REZİL ETTİN BENİ MİLLETE...
YÜRÜ BAKKAYIM! BEN SENİ OYNATMASINI BİLİRİM... YÜRÜ YAPAYIM SANA ŞARTLANMA...
AMANINI GELLEE GELLE ALDINI ÜSDÜNÜ YELLEEE GELLEYİ VERDİM FIRINA...
...BİŞMEDİ GALMADI YARINAA...
ŞANG
HAH, ŞÖYLE ZIPLAAA!. ANIM!. ACIK DAA KÖZ GETİR!.
EE, İKİ HAFTALIK UYGULAMADAN SONRA ARTIK ŞARKI-YI DUYUZLAYINCA AYAĞINI ALTINDAKİ ATEŞLERİ HATIRLA-YIP ZIPLARSIN...
..GELLEYİ VERDİM FIRI-NAA...BİŞMEDİ GALDI YARINA...
ZIPLASANA AADİ, ZIPLASANA!.
UYGULAMAYI İYİ YAPAMAMI-ŞIZ ANLAŞILAN... YÜRÜ, EVE GİDELİM DE Bİ AY DAHA UYGULAMA YAPALIM...
YÜRÜSENE...NİYE DURDUN?. NEREYE BAKKIYON?.
HEEY!..SANA DİYOM, YÜRÜSENE!. SAĞIR MISIN AYIOĞLU AYI!. N'APIYON ÖÖLE...
EBE... ABA... EBE...
SAĞIR VE DİLSİZ
Ee, Allahın şanssız ayıcısı... Ayının sağır olabileceği hiç aklına gelmez di mi... Duymaz ki zavallı hayvan, senin şarkını...
SON

Sakın gitme!..

LEVEND ÇANGA

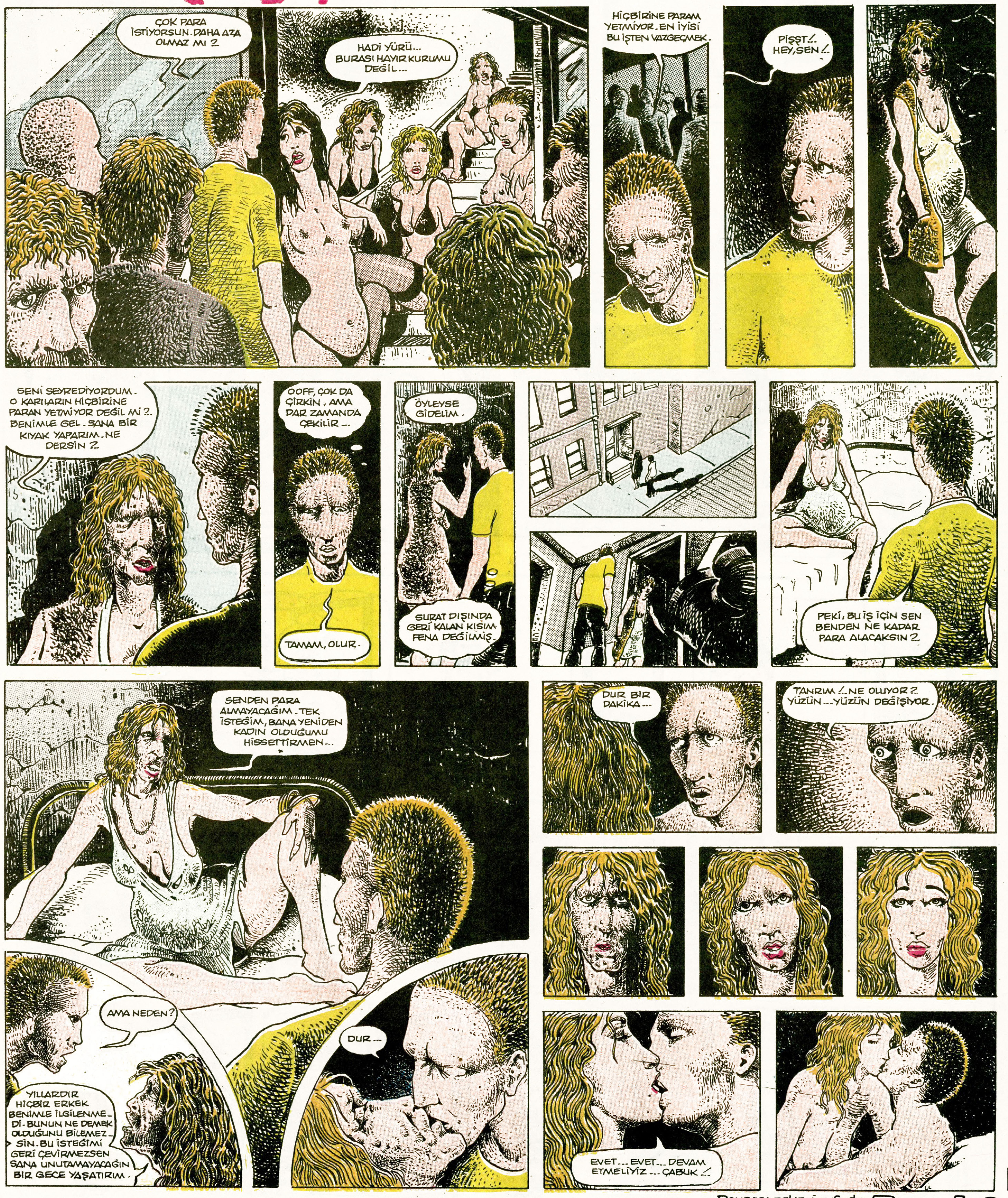

Devamı arka sayfada

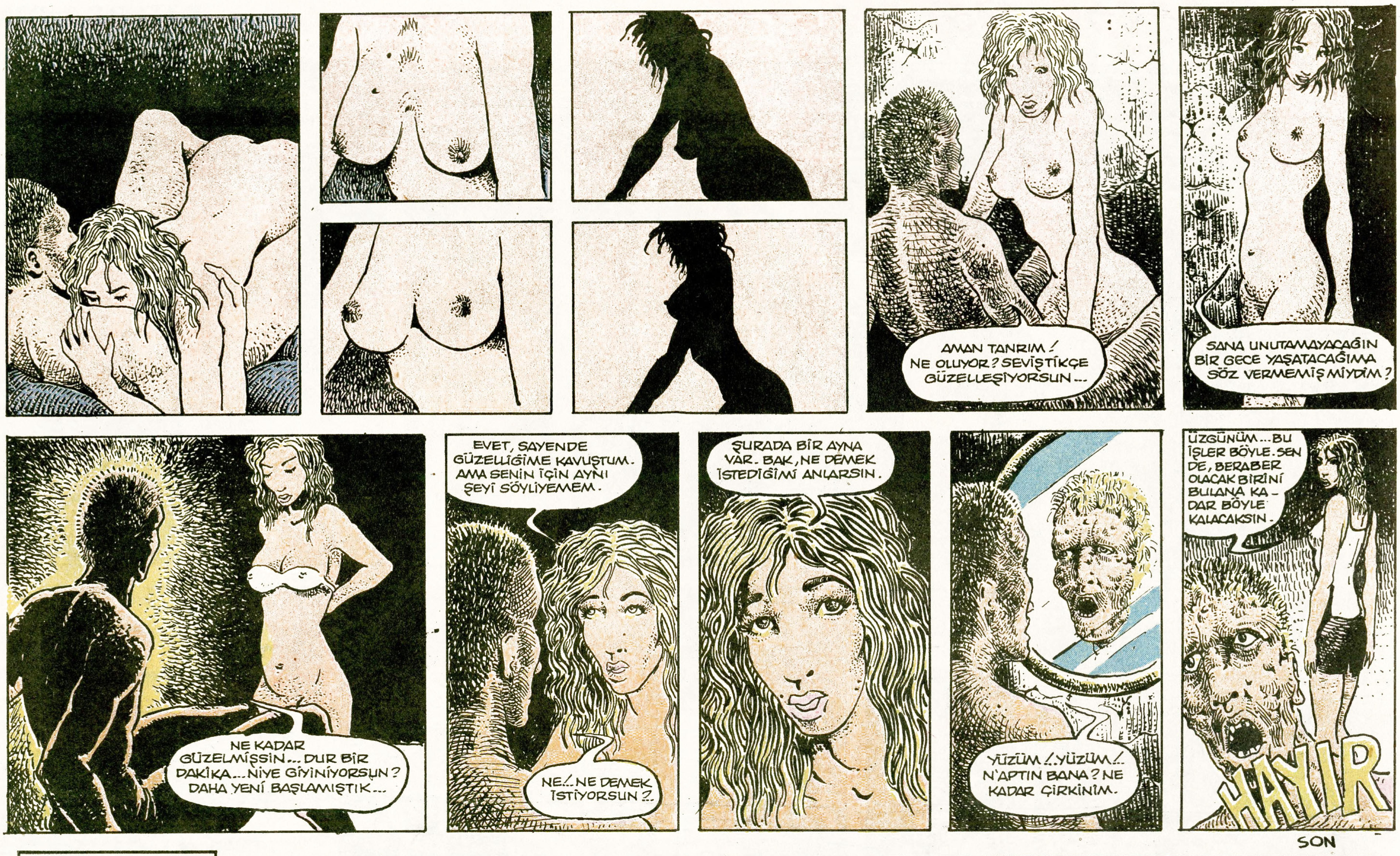

İBRAHİM SARI

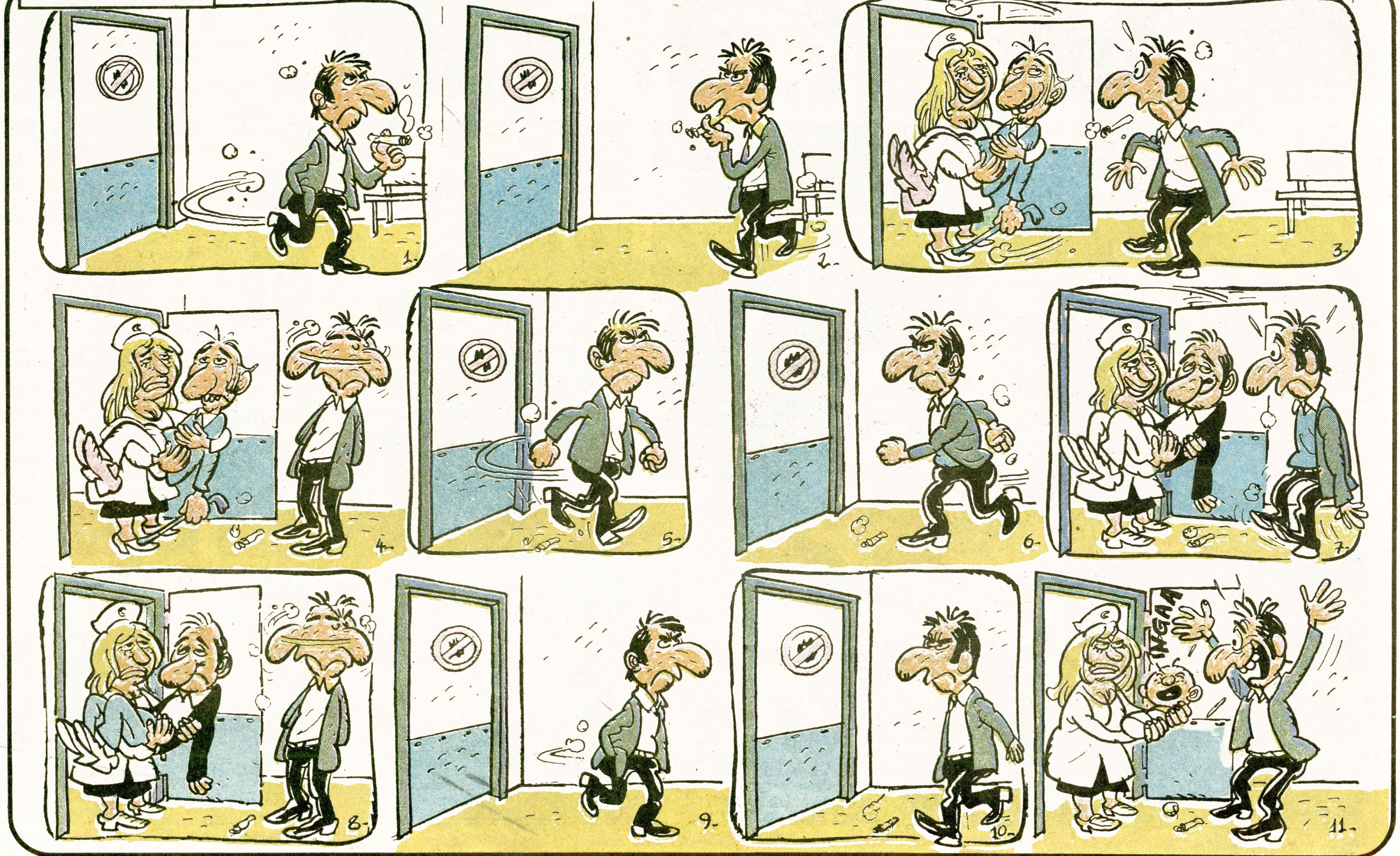

DENEY

yazan çizen OKY

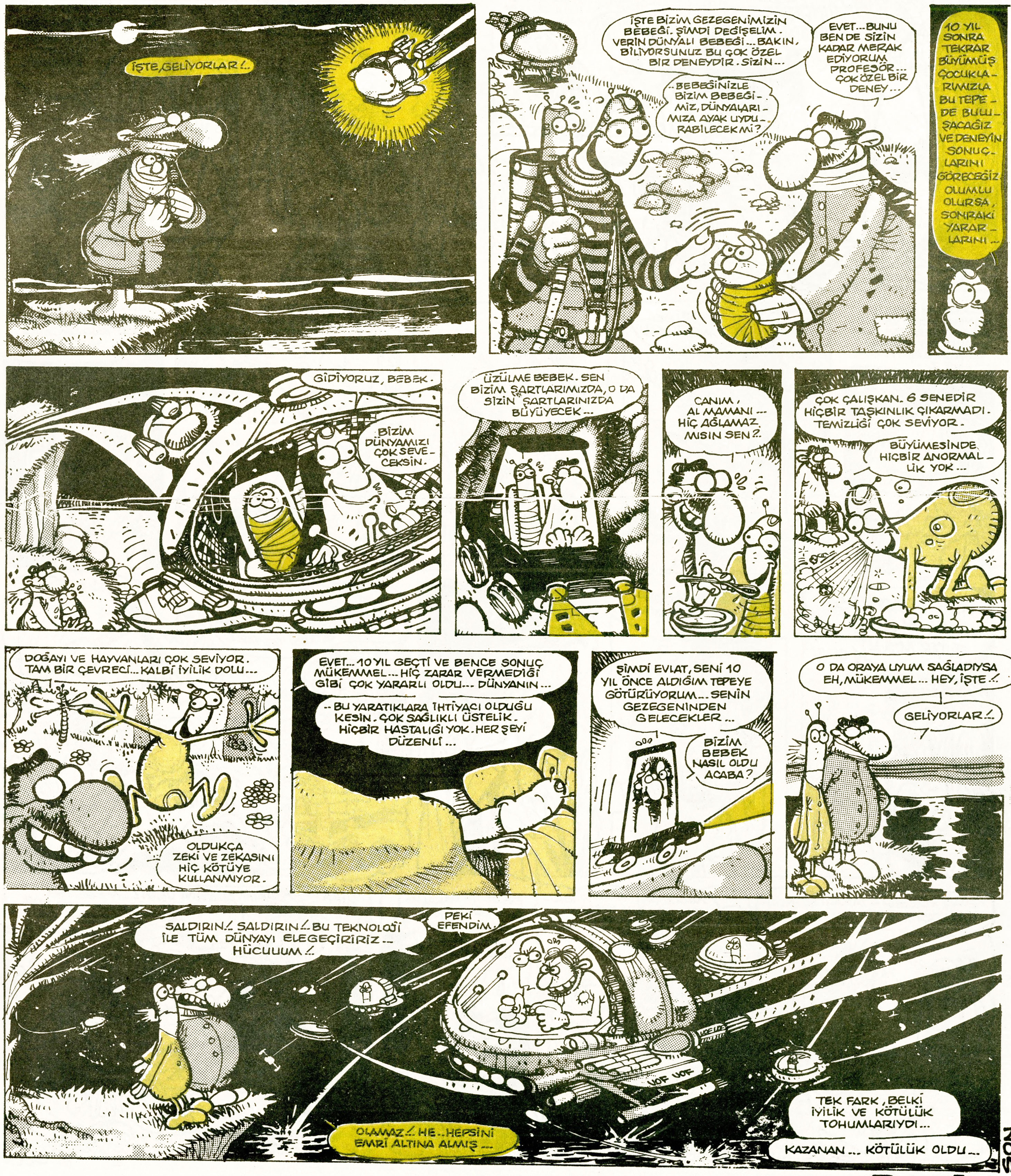

TOMBALACI

ÇİZEN: ● ŞEVKET YALAZ

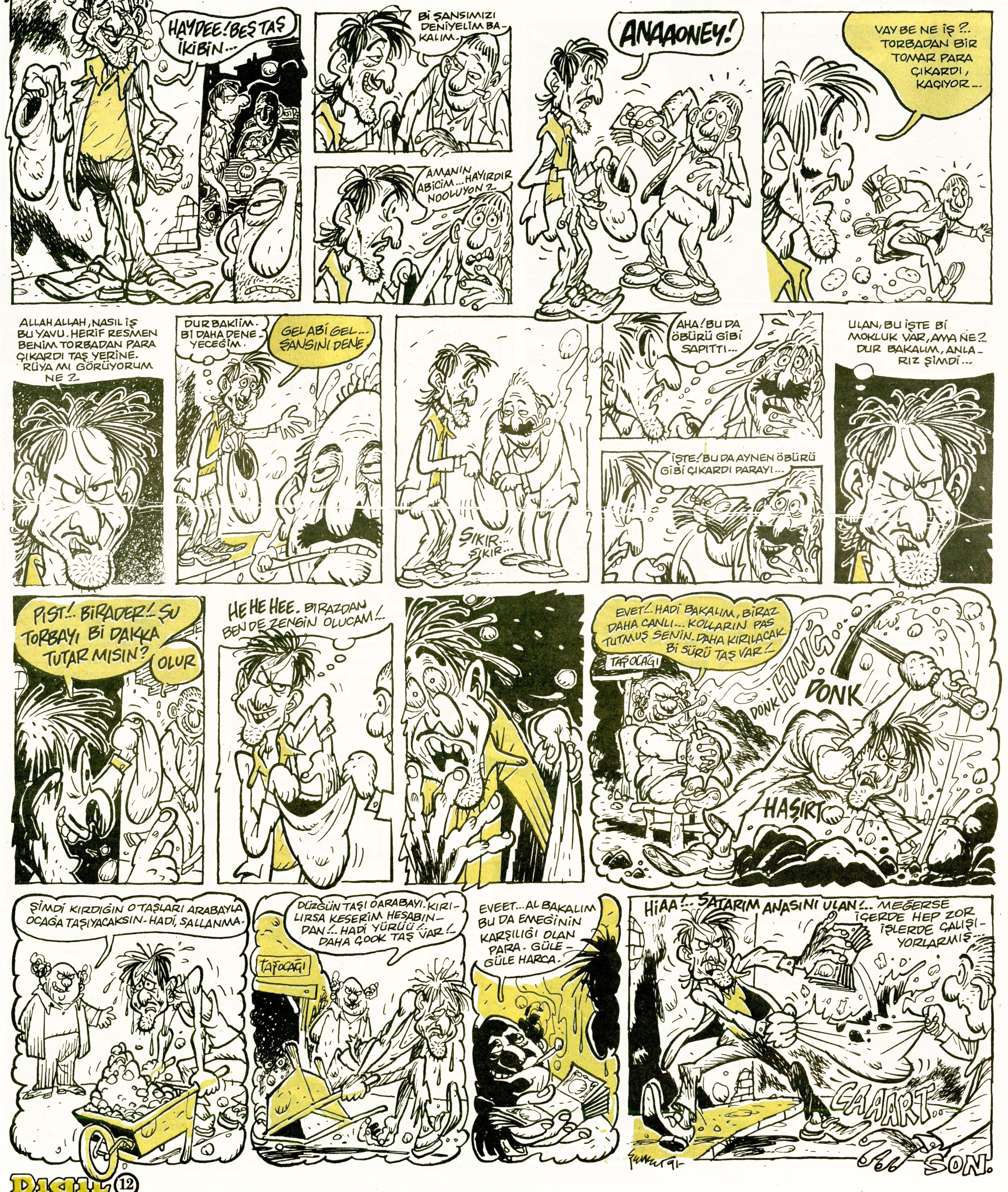

YEDİNCİ VİTES

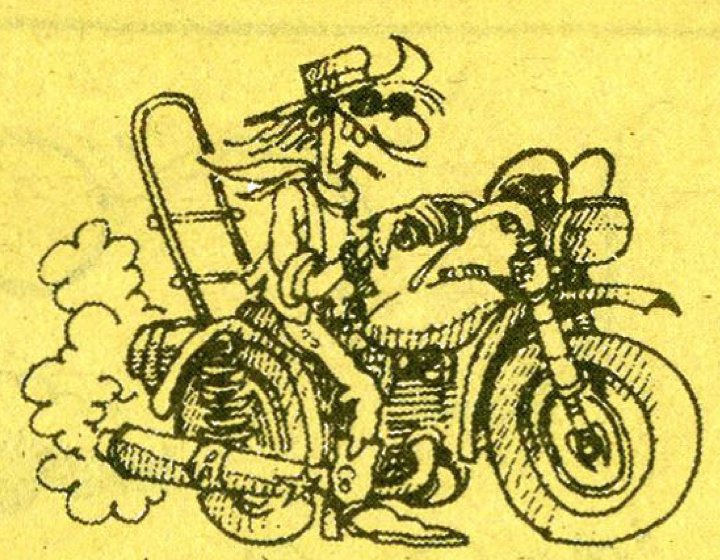

TAM GAZ GİDERKEN

- Eee... Motor mevsimi geldi. Sınıflar geçilince mi alıyosunuz, zaaten var mı, paramı birikiyo?... Haritalar, yol planları, çadır, tulum, ekipman hazır mı?.. Sizi görür gibi oluyorum. Dört motorsunuz kızlar arkada, kasklar, volkmanler, faça sağlam o piknik senin, şu embesil benim zımba gibi bi taatil yapıp, kapkara derilerle. Kazaaa, belaaa ve onüç arkadaşı olmadan evlere dönüyosunuz. Ohh be. Bana da kart atın tamammmıııı.

ÜTÜ

Bence, masturbasyon esir ruhlu bi takıntı. Asker diisen, mahkûm diisen dağ başında diisen bi başka insanla tanışmak hiç zooor diii... Ona yaklaş ve benim selamımı, ilet yakiiiinim olur de.

AT AT AT

- Uzun tırnakları, diline yapışmış küfürleri, bulaşık eldivenlerini, saç tokalarını, çiçek tohumlarını.

ARAKLA KENDİNİ

- Son uyarı: Sınıfı geç, beni rezil etme, babanın sana bu yıl harcadığı parayı yazın kazanıcaksan gevşe, kal sınıfta relax ol geri zekâ. Okuma beni. Küs.

DELİSİN

- Kıllarını fermuara kaptırıyosan
- Küçük parmağını dışında bi parmakla burnunu karıştırıyosan
- Sağda solda bile bile kitap, kaset, kalem, dergi unutmuyoşan.
- Mayonu içine giyiyosan
- Kaafiyesi "mek, mak, cek, cak, cuk" ile arkalara doğru sağlı sollu ilerleyen şiirler yazıyosan.
- Çalan müziğe tam dans, kırıtma zıplama gibi sendromlarla kaptırmışken aaaaniden duru duru veriyosan.
- Yanık ampul, bitmiş kalem pil atarken için cızz ediyosa.
- Sizin tuvalette kaç fayans olduğunu hesaplamadıysan
- Sevgilin yoksa.

İYİ ARKADAŞTIR

- Seni dirsek atarak uyaran
- Konuşurken, senin üstünden kıl, tüy toplayan
- Çok detonesin kes şu şarkıyı diyen.
- Eve ayakkabıyla giren
- T-şörtünü gömleğini giyen
- Yüzüne, gözüne geğiren.

BALON

Yazan: Murat Kürüz
Çizen: Gürcan Gürsel

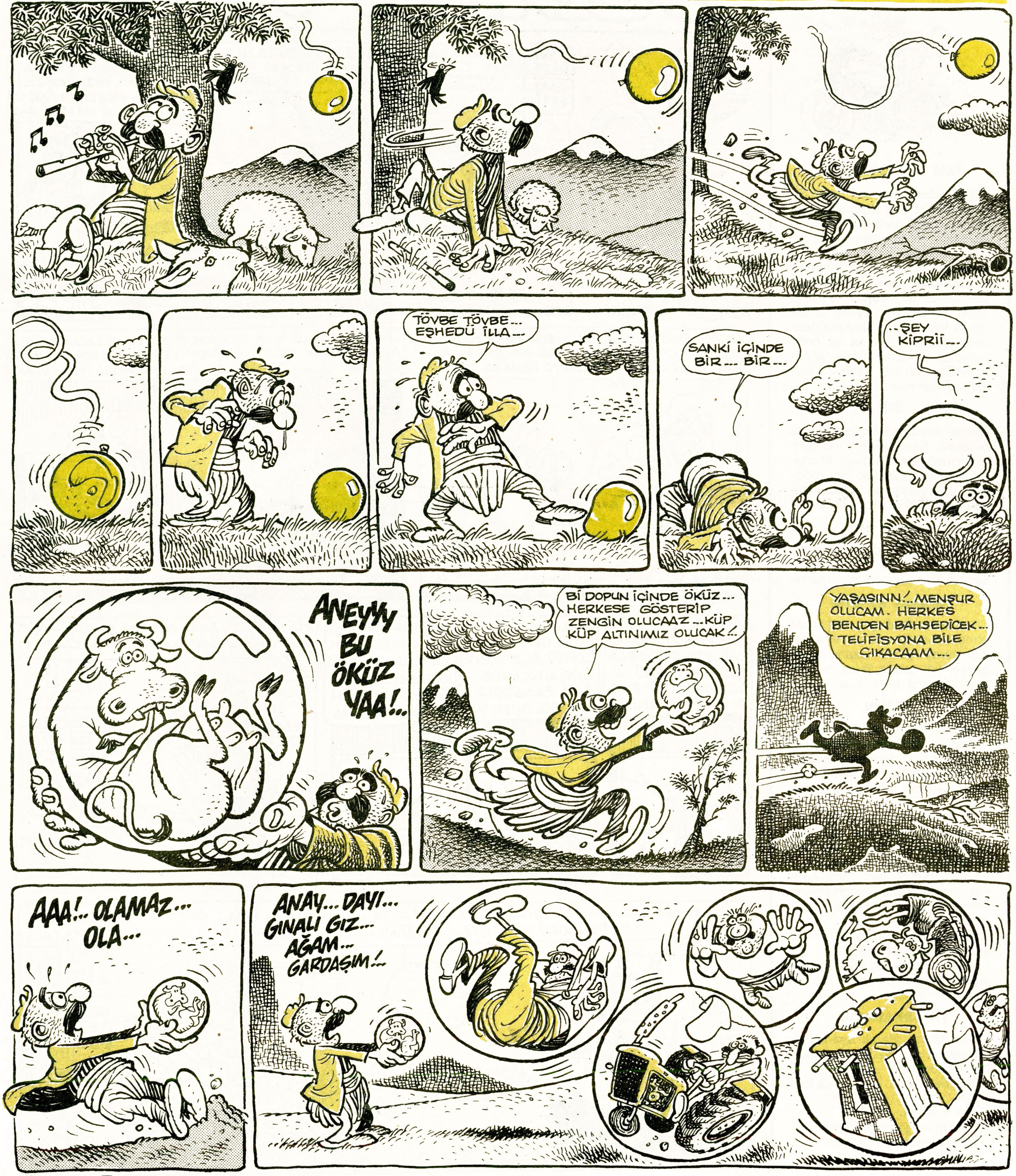

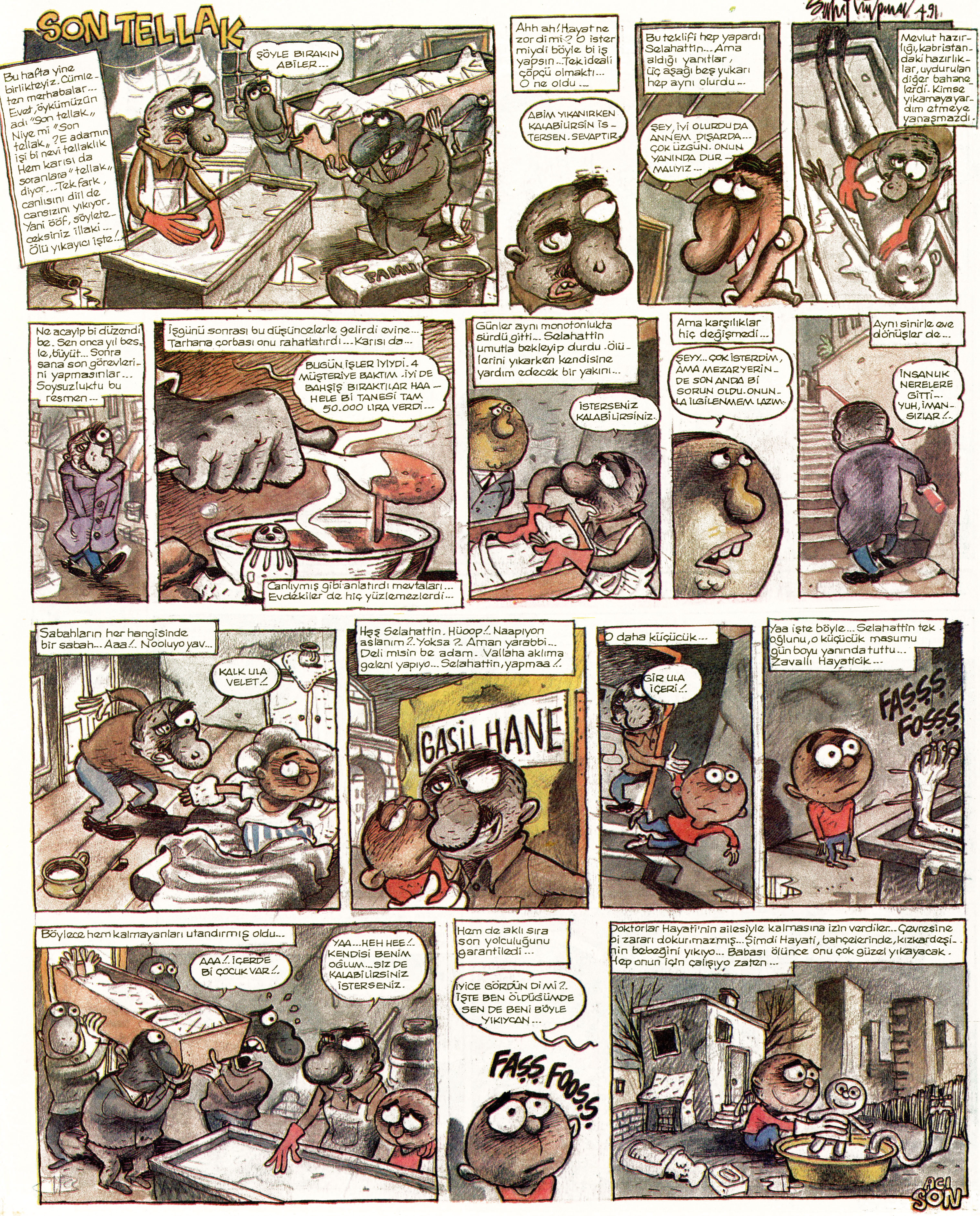
SON TELLAK
Bu hafta yine birlikteyiz. Cümleten merhabalar... Evet, öykümüzün adı "Son tellak" Niye mi "Son tellak" ? E adamın işi bi nevi tellaklık Hem karısı da soranlara "tellak" diyor... Tek fark, canlısını diil de cansızını yıkıyor. Yani ööf, söyletecesiniz illaki... Ölü yıkayıcı işte !..
ŞÖYLE BIRAKIN ABİLER...
PAMUK
Ahh ah! Hayat ne zor di mi ? O ister miydi böyle bi iş yapsın... Tek ideali çöpçü olmaktı... O ne oldu...
ABİM YIKANIRKEN KALABİLİRSİN İSTERSEN. SEVAPTIR.
Bu teklifi hep yapardı Selahattin... Ama aldığı yanıtlar, üç aşağı beş yukarı hep aynı olurdu...
ŞEY, İYİ OLURDU DA ANNEM DIŞARDA... ÇOK ÜZGÜN. ONUN YANINDA DURMALIYIZ...
Mevlut hazırlığı, kabristandaki hazırlıklar, uydurulan diğer bahanelerdi. Kimse yıkamaya yardım etmeye yanaşmazdı.
Ne acayip bi düzendi be. Sen onca yıl besle, büyüt... Sonra sana son görevlerini yapmasınlar... Soysuzluktu bu resmen...
İşgünü sonrası bu düşüncelerle gelirdi evine... Tarhana çorbası onu rahatlatırdı... Karısı da...
BUGÜN İŞLER İYİYDİ. 4 MÜŞTERİYE BAKTIM. İYİ DE BAHŞİŞ BIRAKTILAR HAA — HELE Bİ TANESİ TAM 50.000 LIRA VERDİ...
Canlıymış gibi anlatırdı mevtaları... Evdekiler de hiç yüzlemezlerdi...
Günler aynı monotonlukta sürdü gitti... Selahattin umutla bekleyip durdu. Ölülerini yıkarken kendisine yardım edecek bir yakını...
İSTERSENİZ KALABİLİRSİNİZ.
Ama karşılıklar hiç değişmedi...
ŞEYY... ÇOK İSTERDİM, AMA MEZAR YERİNDE SON ANDA Bİ SORUN OLDU. ONUNLA İLGİLENMEM LAZIM.
Aynı sinirle eve dönüşler de...
İNSANLIK NERELERE GİTTİ... YUH, İMANSIZLAR !..
Sabahların her hangisinde bir sabah... Aaa !.. Nooluyo yav...
KALK ULA VELET !..
Hış Selahattin. Hüoop !.. Naapıyon aslanım ?.. Yoksa ?.. Aman yarabbi... Deli misin be adam. Vallaha aklıma geleni yapıyo... Selahattin, yapmaa !..
GASİLHANE
O daha küçücük...
GİR ULA İÇERİ !..
Yaa işte böyle... Selahattin tek oğlunu, o küçücük masumu gün boyu yanında tuttu... Zavallı Hayaticik...
FASSS. FOSSS.
Böylece hem kalmayanları utandırmış oldu...
AAA !.. İÇERDE Bİ ÇOCUK VAR !..
YAA... HEH HEE !.. KENDİSİ BENİM OĞLUM... SİZ DE KALABİLİRSİNİZ İSTERSENİZ.
Hem de aklı sıra son yolculuğunu garantiledi...
İYİCE GÖRDÜN Dİ Mİ ?.. İŞTE BEN ÖLDÜĞÜMDE SEN DE BENİ BÖYLE YIKIYCAN...
FASS. FOOS.S
Doktorlar Hayati'nin ailesiyle kalmasına izin verdiler... Çevresine bi zararı dokunmazmış... Şimdi Hayati, bahçelerinde, kızkardeşinin bebeğini yıkıyo... Babası ölünce onu çok güzel yıkayacak. Hep onun için çalışıyo zaten...
ACI SON

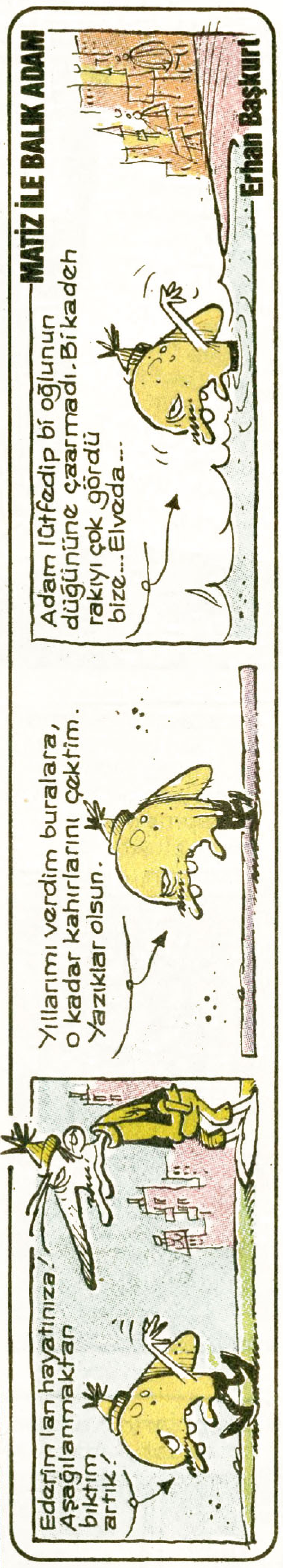

ZAFER TEMOÇİN

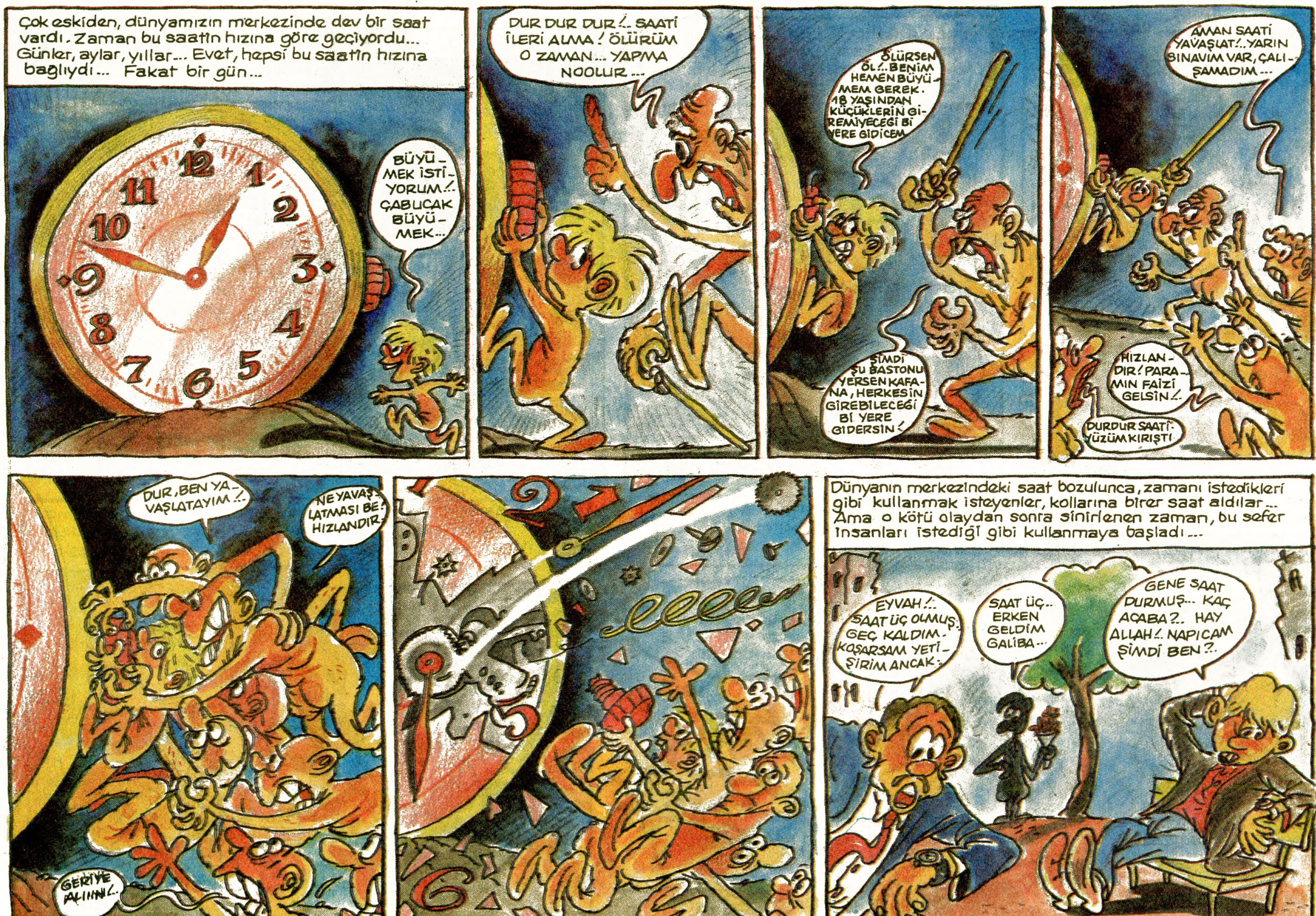

... Turgut, Efe ile Zeynebin düğününe "Thatcher„i bile çağırmış... Nankör, beni düğünsüz-derneksiz şeetti...